

22 Прибързай на помощь моя, Господи, (Ты си ми) спасеніе мое.

ПСЯЛОМЪ. ЛИ.

(Тѣка се изобразва краткостѣта на-тоа животъ, и светата на-богатствата въ тоа свѣтъ.)

За първѣя пѣвецъ, Іедсѡнъ.

Псаломъ Давидовъ.

РѢКОХЪ: ще пазимъ въ пѣтищата ми, за да не согрѣшавамъ съ азыкатъ ми: ще забздамъ устата ми съъ въздѣ, като (ѐ) нечестиво предъ мене.

2 Быхъ нѣмъ и молчаливъ: не изговорихъ ни-то онова което (кѣ) добро: но волѣзньта ми се възмѣти.

3 Сгрѣдѣсе сърдцето ми вътре ми: като са побчавахъ, распалисе (въ мене) ѡганъ: изговорихъ съ азыкатъ ми, (и рѣкохъ:)

4 Покажи ми, Господи, скончаніето ми, и число-то на-дните ми, колко ѐ, за да познаемъ колкъва іоше ще живѣемъ.

5 Это, мѣржъ пѣдна поставилъ си дните ми, и времето на-животатъ мой (ѐ) както за нищо предъ Тебе: ѡстина секій челоуѣкъ, совсемъ щото съществва, но не ѐ друго токму весь света.
Διάψαλμα.

6 Воистиннъ челоуѣкъ ходи во мечтаніе: воистиннъ на все са смѣшава: спечалува имѣщества, а не знае кой ли ще ги собере.

7 И сега, Господи, какво ли шчеквамъ? надеждата моя ѐ на Тебе.

8 Ѡ сичките мои беззаконіа изкави ма: не мой ме праві поношеніе на-беззмнѣятъ.

9 Быхъ нѣмъ: не ѡтворихъ устата ми, понеже Ты си сторилъ (това).